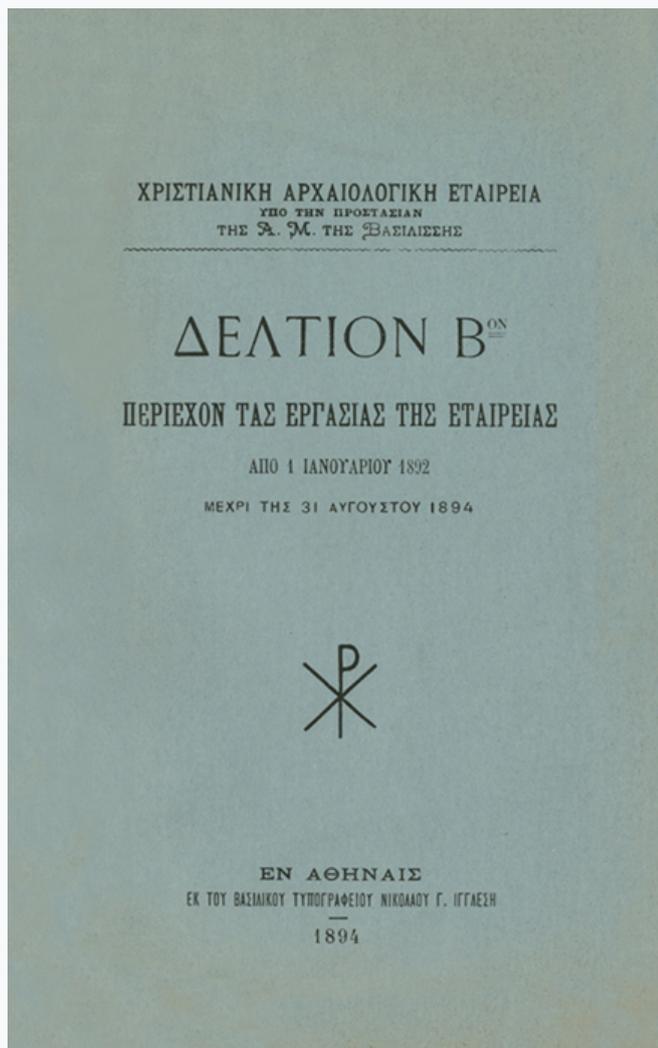

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Ολίγαι τινές χριστιανικά επιγραφαί

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1520](https://doi.org/10.12681/dchae.1520)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ Π. (1894). Ολίγαι τινές χριστιανικά επιγραφαί. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 82-86. <https://doi.org/10.12681/dchae.1520>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ολίγα τινές χριστιανικάί επιγραφαί

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 82-86

ΑΘΗΝΑ 1894

ΟΛΙΓΑΙ ΤΙΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

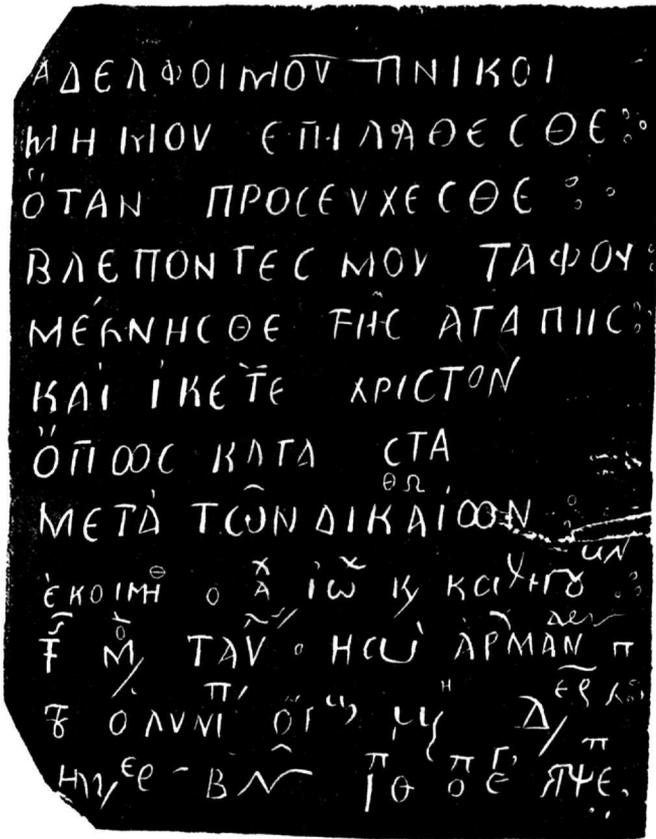
Φίλος μού τις διδάσκαλος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἰδίως ταῖς παραλίοις τῆς Βιθυνίας ὁ κ. Δ. Ὀμηρόλης χρηματίσας, ἐπέστειλέ μοι ἐπιγραφάς τινας χριστιανικῶν χρόνων, ἃς οὐκ ἄσκοπον ἠγοῦμαι νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ ὄντως λαμπροῦ *Δελτίου* τῆς ἡμετέρας χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας πρὸς τὸν ὑλικὸν ἐτήσιον ἔρᾶνον καὶ τὸν πνευματικὸν τοῦτον κατατιθεῖς.

Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων πέντε τὸν ἀριθμὸν ἀνεκαλύφθησαν αἱ μὲν τρεῖς πρῶται ἐν Ἐλεγμοῖς (Λιγουμοῦς=Κουρσουμλοῦ τουρκιστὶ) κώμη παράλῳ ἐν τῇ νοτιά παραλίᾳ τοῦ Κιανοῦ Κόλπου ἐν Βιθυνίᾳ, αἱ δὲ δύο ἄλλαι ἐν Τριγλείᾳ (ἀρχαίῳ Βρυλλείῳ) πόλει κειμένη ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσπλέοντι τὸν Κιανὸν κόλπον. Ὡς γνωστὸν, ἅπας ὁ Κιανὸς κόλπος μετὰ τοῦ παρακειμένου Ἀστακηνοῦ, κατωκίθη ἐν ἀρχαιοτάτῃ ἐποχῇ, κατὰ τοὺς πρώτους τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν χρόνους, ὑφ' Ἑλλήνων καὶ ἵνα ἐν ταῖς κυριωτάταις ἀποικίαις περιορισθῶμεν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τινὰς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ: τὸ Βρύλλειον (Τρίγλειον) τὴν *Μύρλειαν* (εἶσα Ἀπάμειαν, νῦν δὲ Μουδανιά) τὴν Κίον (νῦν Κιό), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ: τὴν Λίδυσσαν, τὴν Νικομήδειαν, τὴν Ἀστακόν, Ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις μέχρι τοῦ νῦν ὑφ' Ἑλλήνων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, κατοικουμέναις περισώζονται πλην τῶν Ἑλ-

ληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ βυζαντιακαὶ τοιαῦται εἰς Μονὰς καὶ τείχη ἀναγόμεναι, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κοιμητήρια, ἐν οἷς πλῆθος εὐρίσκει τις ἐπιγραφῶν Χριστιανικῶν.

Ἄπασαι αἱ ἡμέτεραι ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἐν τοιούτοις τισὶ τόποις, ὡς ἐν τοῖς προτεταγμένοις πρὸ ἐκάστης αὐτῶν δηλοῦται¹

1

1) Ἀκριβῶς πρὸ ἐνός ἔτους ἔγραφε περὶ τῶν Χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν τῶν μερῶν τούτων καὶ ὁ ἑταῖρος τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Μ. Ι. Γεδεών ἐκδούς τὸ ἔργον αὐτοῦ: "Ἐγγραφοὶ Λίθοι καὶ Κέραμοι, Κων/πολις 1893.

Ἐν τῇ ἐν Ἐλεγκμοῖς Βυζαντικῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀβερκίου πρὸς Α. τῆς πόλεως κειμένη εὑρίσκονται ἐν τῷ νῶ ἔκτος τῆς ἐν Πανδώρα² καὶ τοῖς Βιθυνιακοῖς³ δημοσιευθεῖσαις βυζαντιακαῖς ἐπιγραφαῖς καὶ αἶδαι:

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ὡς ἐκ τῆς χρονολογίας ἐμφαίνεται, ἀνήκει εἰς τὸν ΙΒ' αἰῶνα (670´—1197). Εὐρέθη δὲ ὑπὸ γωρικου τινὸς ἐν τῷ ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως καὶ νῦν κατάκειται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου.

2

ΙΩΣΗΦ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ
ΚΑΙ ΠΡ[ΙΜΜΙΚΗΡΙΟΥ;] ΣΑΝΔ' Μ[ΑΙΟΥ]Θ'

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγνωμεν κατὰ τὴν Α. πλευρὰν τῆς Παναγίας ἐπὶ λωρίδος μαρμαρίνης ἐντετειχισμένης αὐτοῦ. Ἔστι δὲ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος (6954—1446).

3

ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΕΙΤΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΤΗΣ ΜΑΚΑ
ΡΙΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΥΙΟΣ ΔΙΟ
ΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩ
ΤΑΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑ ΜΗΝΙ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ ΕΙΚΑΔΙ ΕΗ.

.
.

Τὴν Χριστιανικὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγνωμεν ἐπὶ πλακὸς χρησιμευούσης ὡς ἐπικάλυμμα τοῦ στομίου τοῦ ἁγιάσματος τοῦ ἁγίου Ἐρμολάου, οὐ μακρὰν τῶν Ἐλεγκμῶν

2. Τόμ. ΙΔ'. σελ. 436 καὶ Τόμ. ΙΣΤ'. σελ. 284.

3. Βιθυνιακά ὑπὸ Μ. Κλεωνύμου καὶ Χ. Παπαδοπούλου, Κων)πολις 1867 σελ. 151.

κειμένου. Φέρει και άλλα γράμματα, άπερ κεχωσμένα εν τῷ τοίῳ εἰσι δυσανάγνωστα.

Ἡ κατωτέρω ἐπιγραφὴ εὔρεθη ἐν Τριγλίᾳ τῆς Βιθυνίας, γέγραπται δὲ ἐπὶ λαρίδος μαρμαρίνης μήκους 0,65 και πλάτος 0, 10 ἐντετοιγισμένης ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κυρίας Πύλης τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου και κάτωθεν ἀκριδῶς τῆς Βίγλας (vigila).

4

ΟΙΩΝΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΛΗΞΙΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΥΣΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΑΒΟΣ ΜΟΥ ΚΥΝΟΝΟΥ
[ΔΕΝ... ΧΕΙ ΕΙΠΟ ΜΙΜΟΡΙΝΙΟΥΤΟ
ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕΙΚ
ΝΟΙΣ
ΠΗΔΙΟΝ ΤΟ ΕΘΙΚΕΝ ΕΝ ΤΩ ΜΙΜΟΡΙΩ
ΧΑΡΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΠΥ Η Ε

5

ΠΡΟΣΕΜΗ ΠΕΦΥΚΕ
ἸΝ ΘΕΡΜΩ ΠΟΛΙΣ: ΠΡΟ
ΜΥΡΑΒΟΣ ΘΗΒΟΙΟΣ ΓΟΝΟΣ: Κ'
ΜΗΦΟΣ ΗΓΕΜΗΣΙΣ Β' ΔΓΧΙΑΔΥ:
ΠΡΟΣ ΗΜΕ ΗΧΕ ΜΝΥΜΦΙΚΦ ΚΑ
ΓΩ ΕΟΠΩ ΡΙΣΟΛΒΙΟΙΣ ΑΩ ΜΑΣΙ ΗΣ..
ἸΠΤΕΠΕ'Α: ΚΑΚΕΙΘΕ ΜΑ'Σ ΤΗΝ ΟΣΣΩ

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφή εὑρηται ἐν τῷ ἐν ἐρειπιακῇ καταστάσει διατελοῦντι μονιδρίῳ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ παρὰ τὴν Μονὴν τοῦ Μηδικίου ἐπὶ πλακὸς μαρμαρίνης μήκους μὲν 0,70 πλάτ. 0,54 καὶ πάχους 0,13 τοῦ μέτρου.

Ἀθήνησι 10 Ἰουλίου 1894

Π. ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ
Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων

